

OLDALÁRA DŐLT

Attól még, hogy az oldalára dőlt,
ez továbbra is egy vers,
habár ki mondhatja meg,
mi, micsoda pontosan,
kinézek az ablakon,
az aranyvessző sárga üvöltését látom,
kinézek újra, csend van,
csupán a nézéseim súlya maradt,
ettől a súlytól billent meg ez a vers,
ha ugyan tényleg vers ez,
csengetnek, futár érkezik,
nem ide hozta, amit hoznia kellett,
de a szomszédban nem talált otthon senkit,
arra gondolt, átvennem-e én.

HAJNAL

Megszokásból
a lábtörlőre
borulva
szűköltem
bebocsátásért,
holott
a zsebemben
volt
a kulcs.

